

Arrest

nr. 214 022 van 14 december 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Olivetenvest 21
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 11 juni 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 mei 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN LAER, die loco advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 mei 2018 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering gegeven. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: A. (..)

voornaam: G. (..)

geboortedatum: 21.09.1993

geboorteplaats: Ushi

nationaliteit: Armenië

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Meetjesland op 24/05/2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Uit het PV GE.69.L3.003218/2018 van de politie zone van Meetjesland blijkt dat betrokkene aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart.

Betrokkene werd gehoord op 24/05/2018 door de politiezone van Meetjesland en verklaart dat hij hier samen is met zijn ouders en broer. Gelet op het feit dat uit het administratief dossier blijkt dat alle gezinsleden het bevel om het grondgebied te verlaten hebben gekregen, kan betrokkene niet voorhouden van hen gescheiden te worden. Alle gezinsleden verblijven net als hij illegaal in het Rijk en hebben dus geen verblijfsrecht. In het land van herkomst kan het hele gezin samen een nieuwe toekomst opbouwen. Het hele gezin zal België moeten verlaten.

Betrokkene werd gehoord op 24/05/2018 door de politiezone van Meetjesland en verklaart dat hij niet ziek is en/of niet lijdt aan een of andere medische aandoening

Betrokkene werd gehoord op 24/05/2018 door de politiezone van Meetjesland en verklaart dat hij geen minderjarige kinderen heeft. Wel heeft hij een vriendin die in Frankrijk woont.

De vader van betrokkene haalt wel aan dat er recent een aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis ingediend werd, echter hiervan zijn geen documenten aangetroffen in het dossier van betrokkenes vader of bij betrokkene. Indien deze aanvraag daadwerkelijk werd ingediend, zal de dienst humanitaire regularisatie deze aanvraag behandelen tijdens zijn verblijf in het gesloten centrum en zal er geen verwijdering naar Armenië worden uitgevoerd alvorens in deze aanvraag een beslissing werd genomen. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Betrokkene werd gehoord op 24/05/2018 door de politiezone van Meetjesland en verklaart dat hij hier samen is met zijn ouders en broer. Zijn vriendin woont in Frankrijk. Gelet op het feit dat uit het administratief dossier blijkt dat alle gezinsleden het bevel om het grondgebied te verlaten hebben gekregen, kan betrokkene niet voorhouden van hen gescheiden te worden.

Alle gezinsleden verblijven net als hij illegaal in het Rijk en hebben dus geen verblijfsrecht. In het land van herkomst kan het hele gezin samen een nieuwe toekomst opbouwen. Het hele gezin zal België moeten verlaten. Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

betrokkene was aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Meetjesland op 24/05/2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

betrokkene was aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart.

Betrokkene werd gehoord op 24/05/2018 door de politiezone van Meetjesland en verklaart dat hij samen met zijn ouders naar België kwam omdat zijn vader politieke problemen had en dat hij nu hier is om te werken.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoont. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij/zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in het Armenië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkenes vader heeft op 09.09.2011 een asielaanvraag ingediend. Betrokkene die op dat moment minderjarig was, volgde de procedure van zijn ouders. Deze aanvraag werd geweigerd door het CGVS op 15.12.2011. Betrokkenes vader ontving vervolgens op 15.03.2012 per aangetekend schrijven een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13qq) geldig 30 dagen. Na een schorsend beroep werd de asielaanvraag van betrokkenes vader definitief afgesloten met een negatieve beslissing door de RW op 29.02.2012. Betrokkenes vader ontving vervolgens op 16.03.2012 per aangetekend schrijven opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13qq) geldig 30 dagen.

Uit de vaststelling dat uit diepgaand onderzoek van het CGVS en de RW is gebleken dat betrokkenes vader, en betrokkene die dezelfde procedure volgde niet voldoet aan de criteria vervat in de artikelen 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM. Het administratief dossier bevat geen stukken die er op kunnen wijzen dat sinds de vaststellingen van het CGVS en de RW de veiligheidstoestand in die mate zou zijn gewijzigd, dat betrokkene bij zijn verwijdering een reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Betrokkene werd gehoord op 24/05/2018 door de politiezone Meetjesland en verklaart dat niet ziek te zijn of te lijden aan een of andere medische aandoening

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

betrokkene was aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden."

1.2. Op 25 mei 2018 wordt de verzoekende partij tevens een inreisverbod gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"INREISVERBOD

Aan de Heer die verklaart te heten:

Naam : A. (..)

voornaam : G. (..)

geboortedatum : 21.09.1993

geboorteplaats : Ushi

nationaliteit: Armenië

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 25/05/2018 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

■ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

□ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Uit het PV GE.69.L3.003218/2018 van de politie zone van Meetjesland blijkt dat betrokkene aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene was aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Drie jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Uit het PV GE.69.L3.003218/2018 van de politie zone van Meetjesland blijkt dat betrokkene aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart.

Betrokkene werd gehoord op 24/05/2018 door de politiezone van Meetjesland en verklaart dat hij hier samen is met zijn ouders en broer. Gelet op het feit dat uit het administratief dossier blijkt dat alle gezinsleden het bevel om het grondgebied te verlaten hebben gekregen, kan betrokkene niet voorhouden van hen gescheiden te worden. Alle gezinsleden verblijven net als hij illegaal in het Rijk en hebben dus geen verblijfsrecht. In het land van herkomst kan het hele gezin samen een nieuwe toekomst opbouwen. Het hele gezin zal België moeten verlaten.

Betrokkene werd gehoord op 24/05/2018 door de politiezone van Meetjesland en verklaart dat hij niet ziek is en/of niet lijdt aan een of andere medische aandoening

Betrokkene werd gehoord op 24/05/2018 door de politiezone van Meetjesland en verklaart dat hij geen minderjarige kinderen heeft. Wel heeft hij een vriendin die in Frankrijk woont.

De vader van betrokkene haalt wel aan dat er recent een aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis ingediend werd, echter hiervan zijn geen documenten aangetroffen in het dossier van betrokkenes vader of bij betrokkene. Indien deze aanvraag daadwerkelijk werd ingediend, zal de dienst humanitaire regularisatie deze aanvraag behandelen tijdens zijn verblijf in het gesloten centrum en zal er geen verwijdering naar Armenië worden uitgevoerd alvorens in deze aanvraag een beslissing werd genomen. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Betrokkenes vader heeft op 09.09.2011 een asielaanvraag ingediend. Betrokkene die op dat moment minderjarig was, volgde de procedure van zijn ouders. Deze aanvraag werd geweigerd door het CGVS op 15.12.2011. Betrokkenes vader ontving vervolgens op 15.03.2012 per aangetekend schrijven een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13qq) geldig 30 dagen. Na een schorsend beroep werd de asielaanvraag van betrokkenes vader definitief afgesloten met een negatieve beslissing door de RW op 29.02.2012. Betrokkenes vader ontving vervolgens op 16.03.2012 per aangetekend schrijven opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13qq) geldig 30 dagen.

Uit de vaststelling dat uit diepgaand onderzoek van het CGVS en de RW is gebleken dat betrokkenes vader, en betrokkene die dezelfde procedure volgde niet voldoet aan de criteria vervat in de artikelen 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM. Het administratief dossier bevat geen stukken die er op kunnen wijzen dat sinds de vaststellingen van het CGVS en de RW de veiligheidstoestand in die mate zou zijn gewijzigd, dat betrokkene bij zijn verwijdering een reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Betrokkene werd gehoord op 24/05/2018 door de politiezone van Meetjesland en verklaart dat hij hier samen is met zijn ouders en broer. Zijn vriendin woont in Frankrijk. Gelet op het feit dat uit het administratief dossier blijkt dat alle gezinsleden het bevel om het grondgebied te verlaten hebben gekregen, kan betrokkene niet voorhouden van hen gescheiden te worden. Alle gezinsleden verblijven net als hij illegaal in het Rijk en hebben dus geen verblijfsrecht. In het land van herkomst kan het hele

gezin samen een nieuwe toekomst opbouwen. Het hele gezin zal België moeten verlaten. Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Eerste middel met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten:

schending van het artikel art. 1§2 juncto 74/14. S3 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980

1.

Verweerder motiveert op basis van art. 74/14 §3 Vreemdelingenwet dat geen termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan omdat er een risico op onderduiken bestaat. Voor het risico op onderduiken wordt verwezen naar het punt 3° van art. 1,§2 Vreemdelingenwet volgens hetwelk er een risico bestaat op onderduiken indien "betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt in het kader van zijn betrekkingen met de overheden die belast zijn met de uitvoering van en/of het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"

Op basis daarvan wordt in de beslissing gemotiveerd dat er in het termijn geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt gegeven en dat verzoeker moet teruggeleid worden naar de grens.

Om verzoekers "gebrek aan medewerking met de overheden" te motiveren wordt de beslissing als volgt gemotiveerd:

"betrokkene was aan het werk zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart of beroepskaart".

Welnu, verzoeker betwist in hoofdorde dat hij aan het werken was. Hij behoudt zich het recht voor om het PV GE.69.L3.003218/2018 terzake er op na te lezen om zijn stelling daaromtrent hard te maken.

In ondergeschikte orde meent verzoeker alleszins dat, zelfs indien de Raad zou oordelen dat er onomstotelijke bewijzen bestaan van verzoekers vermeende (zwart) werk, dit nog niet betekent dat verzoeker een gebrekkig medewerking verleent aan de overheden. Zelfs indien verzoeker immers werkte in strijd met de regelgeving, houdt dit niet ipso facto in dat verzoeker niet meewerkte met de overheden. De feitelijke vaststelling (zwartwerk) is niet voldoende om in het wettelijke criterium te vallen waaronder verweerder kan weigeren om aan verzoeker een termijn van vertrek toe te kennen (gebrek aan medewerking aan de overheden).

Of nog anders gesteld: zelfs indien verzoeker zou gewerkt hebben, dan betekent dit niet, of zeker niet automatisch en zonder dat dit bijkomend wordt toegelicht zoals in casu, dat verzoeker geen medewerking heeft verleend aan de overheden.

Een schending van het artikel 1§2 juncto art. 74/14 Vreemdelingenwet wordt dus aangetoond.

2.

Zelfs indien de Raad de behandeling van huidig verzoekschrift pas kan organiseren op een zitting na 25.06.2018 (i.e. na de maximale termijn van 30 dagen die een bevel om het grondgebied te verlaten kan bevatten), behoudt verzoeker toch zijn belang bij dit middel, gelet op hetgeen hierna volgt onder het tweede middel. Verzoeker zal daarin immers argumenteren dat het inreisverbod ten onrechte louter wordt gemotiveerd op basis van het gegeven dat aan verzoeker geen termijn van vrijwillig vertrek werd geboden.”

2.2. Artikel 74/14, §3 van de vreemdelingenwet luidt:

“(..)

§ 3.

Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in § 1 indien:

1° er een risico op onderduiken bestaat, of;

2° de onderdaan van een derde land de opgelegde preventieve maatregel niet heeft gerespecteerd, of;

3° de onderdaan van een derde land een bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid, of;

4° (opgeheven)

5° het verblijf van de onderdaan van een derde land werd beëindigd of ingetrokken met toepassing van de artikelen 11, § 2, 4°, 13, § 4, 5°, 74/20 of 74/21, of;

6° het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2.

In dit geval bepaalt de beslissing tot verwijdering een termijn van minder dan zeven dagen ofwel geen enkele termijn.“

Zoals blijkt uit de motivering van de eerste bestreden beslissing werd de verzoekende partij geen termijn voor vrijwillig vertrek gegeven omdat:

“artikel 74/14, §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene was aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart”

Ingevolge artikel 1, §1, eerste lid, 11° van de vreemdelingenwet wordt het risico op onderduiken als volgt omschreven:

“11° risico op onderduiken: het feit dat er redenen bestaan om aan te nemen dat een vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsprocedure, een procedure voor toekenning van internationale bescherming of een procedure tot vaststelling van of tot overdracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met het oog op de criteria die opgesomd worden in § 2 zal onderduiken;”

Voormelde criteria zijn onder andere:

“§ 2.

Het in paragraaf 1, 11°, bedoelde risico op onderduiken moet actueel en reëel zijn. Het wordt na een individueel onderzoek en op basis van een of meer volgende objectieve criteria vastgesteld, rekening houdend met alle omstandigheden die eigen zijn aan elk geval :

(..)

3° de betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt in het kader van zijn betrekkingen met de overheden die belast zijn met de uitvoering van en/of het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;”

In de voorbereidende werken kan worden gelezen dat de vastgelegde objectieve criteria het mogelijk maken om het risico op onderduiken te beoordelen en vast te stellen. Meer bepaald gaat het om feiten of handelwijzen die aan de betrokkene kunnen worden toegeschreven of die hem kunnen worden verweten en die, omwille van hun aard of hun ernst, kunnen verklaren waarom er redelijkerwijs mag worden aangenomen dat de betrokkene een reëel en actueel risico vormt dat hij zich zal onttrekken aan de verwijderings-, terugdrijvings- of overdrachtsmaatregel die ten opzichte van hem genomen of voorzien wordt (Parl.St. Kamer, 2016/2017, doc nr. 54-2548/001, p. 18).

De Raad wijst er daarnaast op dat het aan de gemachtigde van de bevoegde staatsecretaris toekomt om op grond van de objectieve criteria of het objectieve criterium die zijn/is vastgesteld aan de hand van de feitelijke omstandigheden die de zaak van de verzoekende partij kenmerken, te beoordelen of het criterium of de criteria van toepassing is/zijn. Zo wordt er in de voorbereidende werken uitdrukkelijk op gewezen dat: *“Er wordt gepreciseerd dat er in het kader van deze beoordeling rekening zal moeten worden gehouden met alle specifieke omstandigheden van het geval, om zo te vermijden dat er automatisch kan worden geconcludeerd dat een (significant) risico op onderduiken bestaat omdat een of meerdere feiten die op de lijst vermeld worden, aanwezig zijn. (..) Zo is het mogelijk dat het (significant) risico op onderduiken in een bepaald geval op basis van een of meerdere feiten kan worden vastgesteld, terwijl dezelfde feiten het in een ander geval niet mogelijk maken om te concluderen dat dit (significant) risico bestaat, en dit omdat de omstandigheden van deze twee individuele gevallen anders zijn. Deze omstandigheden kunnen met name verbonden zijn met het gezinsleven van de betrokkene, zijn gezondheidstoestand, zijn leeftijd, zijn persoonlijkheid of zijn gedrag. Om te bepalen of er al dan niet een (significant) risico op onderduiken bestaat zal de bevoegde overheid elke individuele situatie in haar totaliteit moeten onderzoeken. (..)”* (Parl.St. Kamer, 2016/2017, doc nr. 54-2548/001, p. 18).

2.3. Verzoekende partij betwist in de eerste plaats dat zij aan het werken was. Daarnaast meent zij, dat zelfs als dit wel het geval zou zijn geweest, daaruit nog niet blijkt dat zij geen medewerking heeft verleend aan de overheden.

2.4. De Raad kan de verzoekende partij volgen waar deze stelt dat, zelfs indien zij betraapt werd op zwartwerk, daaruit nog niet blijkt dat zij een risico op onderduiken vertoont omwille hiervan. De Raad herinnert eraan dat het risico op onderduiken gedefinieerd wordt als het voorhanden zijn van redenen om aan te nemen dat een vreemdeling die voorwerp is van een verwijderingsprocedure zal onderduiken. Daarbij wordt verwezen naar de criteria zoals hoger vernoemd, waaronder het gebrek aan medewerking met de overheden die belast zijn met de uitvoering van en/of het toezicht op de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Door louter te motiveren dat verzoekende partij aan het werk was zonder daartoe in bezit te zijn van de vereiste arbeidsvergunning verduidelijkt de verwerende partij geenszins op welke wijze dit een omstandigheid is dat doet besluiten dat de verzoekende partij niet meewerkt aan een verwijderingsprocedure en het derhalve noodzakelijk is haar geen termijn voor vrijwillig vertrek te geven. Het kwam de verwerende partij toe dit nader te duiden.

2.5. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij dat *“Gezien verzoekende partij aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een beroepskaart of arbeidskaart, kon de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie terecht oordelen dat verzoekende partij niet meewerkt met de overheden, gezien verzoekende partij manifest de naleving van de reglementering inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen naast zich heeft neergelegd. Doordat verzoekende partij in gebreke blijft mee te werken met de overheden, kon de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie redelijkerwijze vaststellen dat er een risico op onderduiken bestaat in hoofde van verzoekende partij.”*

2.6. Deze repliek is in wezen echter een loutere herhaling van hetgeen in de motivering is opgenomen met betrekking tot de afwezigheid van een termijn voor vrijwillig vertrek, maar de Raad herhaalt dat uit de loutere omstandigheid dat verzoekende partij zou aangetroffen zijn wegens zwartwerk niet ipso facto kan afgeleid worden dat zij weigert mee te werken aan een verwijderingsprocedure en derhalve het risico bestaat dat zij zal onderduiken. De verwerende partij maakt dit in het geheel aan de hand van de concrete omstandigheden van de zaak niet duidelijk.

2.7. De verzoekende partij kan gevolgd worden in haar betoog dat er ten onrechte werd overgegaan tot het niet verlenen van een termijn voor vrijwillig vertrek. Dit doet op zich geen afbreuk aan de wettigheid van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten an sich. Verzoekende partij betwist immers niet dat zij in België verbleef zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste documenten. Artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet is aldus voldoende om het bestreden bevel op zich te schragen. Het gegeven dat ten onrechte werd overgegaan tot het niet verlenen van een termijn voor vrijwillig vertrek heeft evenwel wel weerslag op het met de eerste bestreden beslissing samenhangende inreisverbod.

2.8. In een tweede middel, ten aanzien van het bestreden inreisverbod, betoogt de verzoekende partij immers:

“Tweede middel met betrekking tot het inreisverbod: schending van het artikel 74/11, §1 Vreemdelingenwet juncto artikelen 1, §2 en 74/14, §3 Vreemdelingenwet

1.

Het inreisverbod wordt door verweerder gemotiveerd op grond van het artikel 74/11, §1 Vreemdelingenwet, met name met verwijzing naar het feit dat aan verzoeker geen termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan.

Ook de motivering dat verzoeker niet meewerkt of niet heeft meegewerkt met de overheden omdat hij aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart of beroepskaart, wordt in het inreisverbod hernomen.

Hierboven, in het eerste middel, werd reeds gemotiveerd waarom de motivering over het gebrek aan termijn voor vrijwillig vertrek de artikelen 74/14, §3 en 1, §2 Vreemdelingenwet schendt.

Nu is het inreisverbod gebaseerd op artikel 74/11, §1 Vreemdelingenwet door verwijzing naar de foutieve en onwettige motivering over het gebrek aan termijn voor vrijwillig vertrek.

Aangezien het inreisverbod dus uitsluitend verderbouwt op een onwettige motivering die reeds in het bevel om het grondgebied te verlaten was gebruikt, is de motivering van het inreisverbod zelf dus ook onwettig.

Een schending van het artikel 74/11, §1 juncto art. 1, §2 en 74/14, 3 Vreemdelingenwet wordt dus aangetoond.

2.

Gelet op het bovenstaande, m.n. het feit dat het inreisverbod voortbouwt op een motivering die in het bevel om het grondgebied te verlaten werd vermeld, is er sprake van samenhang en kan verzoeker één verzoekschrift indienen tegen twee verschillende administratieve beslissingen.”

2.9. Zoals uit de bespreking hoger blijkt kan verzoekende partij gevolgd worden in haar kritiek dat haar ten onrechte geen termijn voor vrijwillig vertrek werd gegeven. Nu het inreisverbod gesteund is op de vaststelling dat er voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan (artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet) en zoals uit voorgaande blijkt, dit geen stand houdt, dient het inreisverbod vernietigd te worden.

2.10. Het middel ten aanzien van het bestreden inreisverbod is gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van het inreisverbod.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 mei 2018 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp voor wat betreft de in artikel 1 genoemde beslissing.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 25 mei 2018.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER